

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice,
Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice,
Michalovice, Hostkovice a Hlohov*

Říjen 2013

neprodejně

Podzimní

informace farnosti Bohdaneč

19. číslo

5. ročník

BOHDANEČ – kostel Zvěstování Páně od jihovýchodu

autorka foto: Dana Vitásková z cyklu LIPTOVSKÁ TEPLIČKA (1973)

Podzimní...

Jaroslav Seifert

Víš, ty břízo, co bych chtěl? Trochu zlata do klobouku.

Krávy už nám spásly louku a ohýnek dohořel.

Sedím schoulen u pasáček, stoupá šedý dým.

Včera ještě bylo léto, dnes je na podzim.

Sv. Pio z Pietrelciny – život

Narodil se 25. května 1887 v rodině rolníka Josefa a jeho manželky Grácie Forgione v malé italské vesničce *Pietrelcina*. Při křtu dostal jméno František po sv. Františkovi z Assisi. Již v dětství bylo zřejmé, že je výjimečným dítětem. Byl velmi zbožný a už jako chlapec se chtěl stát knězem.

6. ledna 1903 vstoupil do noviciátu ke kapucínům v *Morcone*. 22. ledna 1903 se konala jeho obláčka, během níž přijal řeholní jméno Pio. 10. srpna 1910 byl v katedrále v *Beneventu* vysvěcen na kněze.

Celý jeho život byl poznačen utrpením a rovněž nadpřirozenými zásahy. 20. září 1918 obdržel otec Pio, klečící v chórové kapli kláštera v *San Giovanni Rotondo* před velkým křížem, stigmata – rány ukřižovaného Ježíše Krista. Tímto se stal prvním stigmatizovaným knězem v dějinách Církve. Lékař, který zkoumal tyto rány, mohl pouze konstatovat, že nemají přirozený původ. Kolem roku 1968, krátce před jeho smrtí, stigmata zmizela. Mnozí, kteří se s ním setkali, říkali, že krev, vytékající z ran, měla vůni květin.

Kromě této nadpřirozené skutečnosti měl otec Pio dar bilokace a uměl číst v lidských srdcích. Přicházelo za ním tolik lidí, že často zpovídal až 10 či 12 hodin denně. Správně odhadl, co kající potřebovali, a vždy našel ta správná slova, aby je přivedl blíže k Bohu.

Zemřel 23. září 1968 v 81 letech. Jeho pohřbu se zúčastnilo kolem statisíce lidí. Již 4. listopadu 1969 začaly přípravy k zahájení procesu beatifikace. 21. prosince 1998 vydal Jan Pavel II. dekret o pravosti zázraku, který se stal na přímlovu otce Pia Marii Consiglii De Martino ze Salerna, a stanovil datum blahořečení na 2. května 1999. Dne 28. září 2001 bylo potvrzeno zázračné uzdravení malého chlapce jménem Matteo Colella, kterému v důsledku pokročilé meningitidy selhaly vnitřní orgány a upadl do kómatu. Jeho rodina se modlila u hrobu otce Pia, a chlapec se náhle zcela uzdravil. 16. června 2002 byl otec Pio svatořečen Janem Pavlem II. Místa, kde žil a působil otec Pio, patří k cílům mnoha poutníků celého světa. V roce 2008 bylo tělo sv. Pia z Pietrelciny exhumováno a vystaveno úctě věřících v klášteře v *San Giovanni Rotondo*.

P. Stanislav Tomšíček

Otec Pio: velký dar dnešnímu člověku. Pro něho je Ukřižovaný živým

Autor: Mons. Emanuele Tagliente, vikář institutu Servi della Sofferenza; přednáška: Brno – 21. září 2013

Ve světě svatosti, přítomné v Církvi v této poslední době, **vystupuje mimořádným způsobem postava otce Pia z Pietrelciny**, Stigmatizovaného z Gargána, který se narodil 25. května 1887 a vstoupil do nebe 23. září 1968, přesně před 45 lety. Pro ty,

kdo ho poznali osobně, a já jsem jedním z těchto šťastných, nebylo těžké vytušit na jedné straně velikost tajemství, které se v tomto pokorném synovi sv. Františka skrývalo, a na druhé straně dar sebe sama, který otec Pio neustále zdarma dával, okamžik za okamžikem, Ježíši a bratřím.

Pán učinil v otci Piovi viditelnými znamení svého ukřižování, ale uchovával skrytým přede všemi, i před ním samým, jeho tajemství, jak on sám napsal: „jsem tajemstvím sobě samému“.

Ve své knize: „*Otec Pio, můj otec*“ píše Mons. Pierino Galeone: „Viděl jsem v něm vždy a pouze Ježíše, viděl jsem ho před satanem, viděl jsem ho plakat za hříšníky a vždy jsem ho viděl, jak otcovsky dává úlevu trpícím na těle a na duchu“ (str. 10).

Otec Pio je velký svatý, avšak nejen proto, že měl stigmata jako Ježíš, ani pro mnohé další mystické jevy, kterými byla jeho osoba obdařena, nebo pro nespočetné zázraky, které se mu připisují.

Otec Pio je velký světec především proto, že **heroickým způsobem uplatňoval všechny teologální ctnosti** (víru, naději a lásku) a ostatní kardinální a lidské ctnosti (moudrost, statečnost, spravedlnost, mírnost, poslušnost, čistotu, pokoru, chudobu). Heroismus byl pro otce Pia jediný způsob žití.

Miloval Církev a byl jí slepě poslušný, i tehdy když od něho žádala největší zřeknutí: přerušení výkonu služby zpovídání a veřejného slavení mše svaté.

Jak to, že vždy říkal Ježíši „ano“?

Víra je jedinou odpovědí, jak řekl Jan Pavel II. v den jeho beatifikace, 2. května 1999: „Co bylo životem tohoto pokorného syna sv. Františka, ne-li vytrvalé cvičení víry, posílenou nadějí v nebe, kde mohl být s Kristem?“.

„Víra – cituji opět Mons. Galeoneho – byla v otci Piovi počátkem, základem a kořenem jeho božské intimity. Myšlenky, slova a skutky otce Pia nebyly ničím jiným než myšlenkami, slovy a skutky Ježíše. Otec Pio a Ježíš byli jako jedno... Byli jsme všichni přesvědčeni, že Ježíš byl natolik živý, přítomný a činný v otci Piovi, že v něm jedinečným způsobem zpřítomňoval svou tvář a své autentické chování“ (str. 21-22). Tak i Jan Pavel II.: „Kdo přijížděl do San Giovanni Rotondo, aby se zúčastnil jeho mše, aby ho požádal o radu nebo se vyzpovídal, spatřoval v otci Piovi živý obraz trpícího a vzkříšeného Krista. Na tváři otce Pia zářilo světlo vzkříšení“.

V dějinách svatých se někdy stává, že právě díky jejich jedinečným charismatům jsou předmětem pokořujících nedorozumění, lékařských vyšetření a kanonických vizitací, které jsou příčinou velkých morálních a duchovních utrpení. Když se tak stane, poslušnost se stává ohněm očištění a postupného připodobnění Kristu. Tak tomu bezpochyby bylo u otce Pia. A právě **kvůli takovým nesmírným utrpením se stal schopným přitáhnout tolik duchovních dětí ze všech koutů světa**, aby je nasměroval k svému božskému Ženichu, Ježíši. Otec Pio byl podroben 27 kanonickým vizitacím; rozumíme-li však na jedné straně, jaký zmatek muselo

způsobovat otci Piovi, že byl neustále předmětem zkoumání, na druhé straně děkujeme prozřetelnosti, která to dopustila a umožnila nám tak „čist“ podivuhodné a mimořádné stránky nejdůvěrnějších vyznání, která otec Pio svěřil apoštolským vizitátorům.

Především bych chtěl citovat výpověď, kterou učinil J. E. Mons. Raffaellu Carlu Rossimu v květnu 1921, kdy otec Pio sám vyjevuje, co se stalo toho významného dne 20. září 1918, kdy mu tajemná bytost v bolestné extázi vtiskla rány Pánova ukřižování a konečně mu vyjevila, jaké bude jeho poslání: mít účast na Kristově utrpení ve prospěch spásy bratří.

Cituji doslova: „20. září 1918 po slavení mše svaté jsem se zdržel, abych vykonal povinné díkůčinění v chóru. Najednou mne přepadlo velké chvění, které pak vystřídal klid, a uviděl jsem našeho Pána v postoji toho, kdo je na kříži, ale nevšiml jsem si, zda měl kříž, a nařikal si nad tím, že lidé neodpovídají (na jeho milosti), zvláště ti, kdo jsou mu zasvěceni a kterým dává nejvíce milostí. Odtud bylo vidět, že trpěl a že toužil připojit duše ke svému utrpení. Zval mě, abych se nechal proniknout jeho bolestmi a rozjímal o nich a zároveň se staral o spásu bratří. Poté jsem se cítil plný soucitu pro Pánovy bolesti a tázal jsem se ho, co mohu dělat. Uslyšel jsem tento hlas: „Připojuji tě ke svému utrpení“. Když vidění zmizelo a znovu jsem procítl, uviděl jsem zde tato znamení, ze kterých kapala krev. Předtím jsem neměl nic“ (F. Castelli, *Otec Pio vyslychán – tajná autobiografie*, str. 220).

Tyto rány střežil otec Pio žárlivě na svém těle padesát let. A já jsem je viděl, políbil jsem je, jeho ruce s ranami se mě dotkly, požehnaly mi, udělily mi rozhřešení.

I já patřím mezi ty, kdo byli tímto mimořádným mužem mocně přitáhnuti; v jeho blízkosti se vdechovala vůně nebe. Během zpovědi jsem viděl jeho oči, v krátké vzdálenosti ode mě, které mne pronikaly jako zářivá světla a nenechávaly prostor nejmenšímu stínu slabosti; přitom jsem vnímal jeho namáhavé dýchání, které vycházelo z bolestivé hrudi. Viděl jsem v něm trpícího Ježíše, žárlivého na své utrpení, jen když mohl zachránit duše službou svátosti smíření.

Jan Pavel II. v homílii při kanonizaci, 2. června 2002 s mimořádnou jasností zdůrazňuje: „A není to právě «chlouba kříže», co nejvíce září v otci Piovi? Jak aktuální je spiritualita žitá pokorným kapucínem z Pietrelčiny! Naše doba potřebuje odhalit její hodnotu, aby se srdce otevřelo naději“.

(pokračování příště)

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU O HAVELSKÉM POSVÍCENÍ

Již tradiční slavnost **Poděkování za úrodu se uskuteční v neděli 20. 10. během mše svaté, o Havelském posvícení v bohdanečském kostele Zvěstování Páně.**

I letos budeme připravovat aranžmá z různých plodin z polí, zahrádek, sadů, luk, lesa. Uvítáme opět všechny možné plodiny nejpozději do 16.10., kdy se odpoledne narovnají před obětní stůl. Zapůjčené plodiny zůstanou v kostele do konce října, poté budou na přání vráceny zpět dárcům. Srdečné díky předem za plodiny a za spolupráci!

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Sv. Václave, nedej zahynouti nám, ni budoucím!“

Nedávno jsem hrál v jistém kostele na varhany – a duchovní správce té farnosti vyhlásil měsíc září“ Měsícem sv. Václava“ – i s prosbou, aby po celé září byl po každé mši sv. hran chorál „ Svatý Václave“. Jistě – je to názor pro diskusi. Z hlediska civilního je milé, že Rádio Impuls vyhlásilo září „ Měsícem dobrých skutků“. Takže se snažme!

Když pomínu St. Boleslav, máme v regionu kostely, posvěcené sv. Václavu. Je zajímavé porovnat, jak a jakým způsobem jsou slaveny poutě? (Uvědomme si, že pout' je vlastně svátkem, jmeninami kostela a posvěcení je jeho narozeninami). Zároveň je třeba s politováním konstatovat, že tyto slavnosti se posunuly do sekularizované podoby dobrého jídla, pití, setkání i zábav – a původní smysl „putování“ za Pánem, Jeho Matkou a patronem kostela se dostává do pozadí.

Jednou z prvních poutí je Matějská pout', jednou z posledních je pout' u Všech svatých (kde připomínám „náš“ kostelíček v Dobrnicích (farnost Sázavka). Zde se slaví pout' i posvěcení zároveň.

Když pomíneme toto podzimní období výročí Posvěcení kostelů, setkáme se s různými stupni slavení poutí.

Příkladně – velkolepá světelská pout', menší vilémovská, žádná v Mníšku pod Brdy (vše je slaveno na sv. Marii Magdalénu ve vztahu k poutní Skalce). Avšak připomeňme pro tento čas i mariánskou pout' v Želivě, Písku, Povýšení svatého Kříže ve Svatém Kříži, sv. Ludmila...

A tak – at' jsme mezi těmi, kdo konají pout' pro milosti od Pána, nebo meditujeme jen sami „ve své komůrce“ – děkujeme za prokázaná dobrodiní a prosme: Pane, buď s námi i nadále! Panno Maria, ochraňuj nás! Svatí patronové, přimlouvejte se za naše blaho pozemské, ale hlavně nebeské!

Váš Karel Pompe

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

MINISERIÁL o význačných svatých: Část osmnáctá**Svatý Bartoloměj (24. srpna)**

Původně se jmenoval Natanael „Bohem darovaný“ a pocházel z Kány, galilejského města severně od Nazaretu. Přátelství s apoštolem Filipem přivedlo Bartoloměje ke Kristu. Když pak slyšel, že Kristus vyrůstal v Nazaretu otevřeně prohlásil: „Copak z toho vykřičeného města může vyjít řádný člověk?“ Vzápětí pochopil, jakou osobností Kristus je, a změnil své stanovisko. Bartoloměj po tři roky doprovázel Ježíše, byl svědkem jeho zázračných činů a po jeho zmrtvýchvstání byl svědkem Kristova zjevení u jezera Genezaretského v Galileji. Stal se apoštolem a po seslání Ducha svatého hlásal evangelium

Kolín, děkanský katedrál ní chrám
svatého Bartoloměje

na více místech. Posledním byla Arménie, kde mu byla z těla stažena kůže, načež byl popraven. Ostatky byly přeneseny do Říma, kde jsou uloženy v hrobce pod hlavním oltářem slavného chrámu sv. Bartoloměje nedaleko Kapitolu.

Svatý Bartoloměj je patron sedláků, pastevců, vinařů nebo také řezníků, pekařů a obchodníků. Mezi jeho atributy patří hlava, křest, kůže a nůž.

V Kolíně je dominantou gotický děkanský chrám katedrál ního typu, na kterém se stavebně podílel rovněž Petr Parlér a je zasvěcen svatému Bartoloměji. Také v Pelhřimově nalezneme chrám zasvěcený tomuto světci.

Bohunka Laudátová

**VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ V BOHDANČI
BUDE 3. LISTOPADU!**

Rádi bychom vás upozornili, že letošní vzpomínka a modlitby za všechny věrné zemřelé se uskuteční **v neděli, 3. listopadu během Mše svaté v Bohdanči, v kostele Zvěstování Páně**. Všechny vaše přímlyvy a intence za zemřelé dávejte, prosíme, opět do krabičky, která bude umístěna jako vždy vzadu na stolku za lavicemi a nejpozději v neděli, 3. listopadu, předem mší, budou z krabičky vzaty všechny lístečky s přímlyvami k přečtení.

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část osmnáctá – o všem možném v bohdanečské farnosti...

Poslední dva díly našeho miniseriálu o bohdanečské farnosti věnujeme drobnostem, o kterých jsme se v předchozích dílech nezmiňovali a které si také zaslouží pozornost, nebo o tom, co je právě aktuální.

U OBRÁZKU - zprávička o nenadálé změně v lese k Tasicům a k Bělé

Podvečer nedělního, parného dne, 4. srpna nevěstil nic dobrého, kolem 17. hodiny se přehnala krajem velká vichřice a bouřka, mračna zatáhla oblohu a prudký lijavec s vichrem obracely stromy na všechny strany. Toto dopuštění provázely blesky a velké rány hromů. Bouře se asi po třech hodinách přehnala.

Druhý den ráno byl nejen pročištěný vzduch, ale také lesy a kraj od stromů. Mnoho jich padlo v důsledku silného větru, elektrický proud nešel téměř půl dne. Bouře si vybrala také více jak 100 let starý smrk na rozcestí k Bělé a Tasicům, kde se říká U obrázku. Na tomto smrku visela od nepaměti dřevěná skříňka s obrázkem Svaté rodiny. Tento mohutný a zdravý smrk stál již osamoceně mezi drobnými stromy, jiný takový v okolí již nebyl a zřejmě proto se stal obětí prudké vichřice, která ho silou ukroutila asi metr nad obrázkem a odhodila na silnici směrem k Tasicům. Ráno se naskytl smutný pohled na torzo smrku s obrázkem a spoušť vedle. Zaměstnanci Státních lesů, kterým smrk patřil, ho během asi dvou týdnů zpracovali a odvezli.

O obrázek se postaral Obecní úřad v Bělé, skříňku nechali opravit, vložili do ní nový obrázek a připevnili na vedlejší nižší lípu. V tuto chvíli není na rozcestí už ani torzo poraženého smrku, ani dřevo, pouze po něm zbyl obrovský pařez.

Na tomto místě se od nepaměti říká U obrázku, což je také orientační název, zejména pro obyvatele celého kraje jak z Bohdanče a okolí, tak z Bělé, Tasic a dalších přilehlých míst, pokud někdo řekne – U obrázku, všichni víme, kde to je. Je proto dobře, že se místo dalo znovu do pořádku, skříňka a obrázek se zrenovoval a pověsil na nejbližší strom.

Asi měsíc před touto událostí jsem se rozhodla vyměnit starý obrázek, na kterém již nebylo téměř nic vidět, za nový, který jsem kdysi koupila v Českých Budějovicích. Barevný obrázek Svaté rodiny jsem doma zvětšila do požadované velikosti. Paní Jana Mudrochová zařídila zalití obrázku do nepromokavé fólie, aby byl lépe odolný proti větru a dešti. Obrázek jsem ale již nestihla před kalamitou vyměnit. K výměně došlo až po vichřici, ve spolupráci s dalšími obětavými lidmi, kterým jsem obrázek předala. Poděkování tedy patří Obecnímu úřadu v Bělé a paní Martině Hradecké, panu Pavlu Šaflerovi z Tasic, který zrenovoval dřevěnou skříňku, paní Mudrochové za zalití obrázku.

A.H.

„Až najdete odvahu něco udělat, budete se muset vypořádat s těmi, kteří to štěstí neměli.“

Pavel Kosorin

1.října se připomíná Mezinárodní den seniorů

Svátek dětí, maminek, tatínků – to jsou svátky, které všichni známe a s rodinou slavíme. Víte ale, že na první **den měsíce října připadá Mezinárodní den seniorů?**

Zastavte se na chvíli v tento den a vzpomeňte si na všechny svoje blízké – rodiče, babičky, dědečky, či starší příbuzné a přátele.

Udělejte si na ně čas a prožijte s nimi hezký den, věnujte jim více pozornosti, jděte na procházku, výlet, oběd, nebo s nimi zůstaňte doma, dělejte jim společnost a nechte je vyprávět, prožijete tak krásný čas, na který budete dlouho, možná celý život, vzpomínat. Nemusí ale zůstat jen u tohoto, jednoho dne.

Staří lidé, jsou stejně jako děti a nemocní, bezbranní a více ohroženi v současné společnosti. I na ně se vztahuje Matoušovo: „...**nechte maličkých přijít ke mně...**“ biblista tento úsek vykládá tak, že se v tomto úsloví nemíní pouze maličký vzrůstem, věkem, ale i postavením ve společnosti, což byly nejen děti, ale i vdovy, žebráci, lidé na okraji společnosti a staří lidé. I seniorů se může týkat odsouvání, přehlížení, zesměšňování, šikana a to jak v rodině, tak ve společnosti, kdy se jim už neumožní aktivity, které by ještě mohli, přiměřeně svému věku, zvládnout, mnohdy lépe, než mladší generace a mohli tak být a cítit se užitečnými a prospěšnými.

Stáří čeká na každého z nás. Připomeňme si, že to není jen pasivní část života.

V České republice jsou asi tři miliony osob nad 60 let věku, nelze tedy opominout také starší generaci v naší farnosti, obcích a společnosti, patří sem stejně jako my ostatní.

(zpracováno podle internetu)

MODLITBA PRO DŮCHODCE

Pane Bože, já Tě prosím,
dej mi zdraví, duši klid,
abych mohla v každé době
sama sobě posloužit.

Do srdce mi pro každého
upřímnost a lásku dej.
v práci, kterou mohu konat,
Pane Bože, pomáhej.

V Tebe věřím, v Tebe doufám,
proto, Bože, při mně stůj,
tělo mé i duši moji,
Pane Bože, opatruj.

(báseň nám poskytla paní Žofie Tvrdíková)

PROMLUVA

Bible, SZ, Druhá Mojžíšova (Exodus) 33:18-23

I řekl Mojžíš Hospodinu: "Dovol mi spatřit tvou slávu!" Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji." Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu."

Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu. Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu. Až dlaň odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespattří **nikdo**." (Ex 33:18-23)

Bible, NZ, Jan 1:14.16-18

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl. (J 1:14.16-18)

Kdysi jsem četl autobiografickou knihu českého hudebního skladatele J. B. Foerster. Autor v ní vzpomínal na své mládí, kdy často pobýval na kůru katolického kostela sv. Vojtěcha v Praze-Jirchářích, kde jeho otec působil jako regenschori. Na varhany tam tehdy hrával mladý Antonín Dvořák, jehož světová skladatelská sláva byla v té době teprve budoucností; jeho výkony nijak nezaostávaly, ale také nijak výrazně nepřekonávaly řadu jiných dobrých varhaníků, jejichž jména dnes znají většinou jen znalci v oboru historie církevní hudby v Praze. Tehdy tam ještě stávaly staré varhany, u kterých varhaník seděl čelem k nástroji a zády k ostatním účinkujícím. „Z Dvořáka jsme tehdy viděli jen jeho záda,“ glosoval vzpomínku Foerster. Narážel tím nejen na fyzickou pozici hudebníka za nástrojem, ale také na tehdejší skrytost talentu jednoho z velkých géniů nejen české, ale i světové hudby. Na Foersterovu knihu jsem si vzpomněl, když jsem si pročítal dnešní biblické texty. První z nich popisuje jednu z mála přímých theofanií (Božího sebezjevení) ve Starém Zákoně – Mojžíš touží spatřit Hospodina tváří v tvář, ale nakonec – podobně jako Foerster u svého slavnějšího kolegy – spatří jen Boží „záda“, spatří jeho moc a slávu, jeho autoritu a velebnost, ale nemůže ho vidět takového, jaký je, jeho podstatu, kterou v biblické mluvě tvář reprezentuje. Nikdo nemůže spatřit moji tvář – jinak zemře, říká Hospodin Mojžíšovi. Proč zemře, o tom Písmo nemluví. Calvinista by řekl: z hrůzy hříšného nicotného lidského červa před strašlivou svatostí Boha Izraele, mystik by to vysvětlil opačně: člověk by zemřel z touhy a lásky k Tomu, koho by viděl před sebou; ve srovnání s tím by bylo jakékoliv pozemské bytí

už zcela bezvýznamné. Nový Zákon nám však říká, že Bůh se nám ukázal takový jaký je, ve své plnosti, v osobě svého Syna Ježíše Krista. V jeho životním příběhu, v jeho učení a činech a především v jeho smrti a vzkříšení můžeme vidět Boží podstatu, kterou je sdílející se láska. Dnes si v církevním kalendáři připomínáme příběh Nanebevstoupení, který pod vlivem Lukášova dvojího vyprávění v evangeliu a Skutcích vnímáme jako odchod Krista od učedníků a tedy trochu jednostranně jako smutnou událost loučení, Ježíš však odchází k Otci, aby nám „připravil místo.“ V Ježíšovi, který stojí před Boží tváří a přimlouvá se za nás, stojí před Bohem i naše lidství, a to nejen stojí, ale dokonce je s ním v tajemství sjednoceno. Ve víře, křtu a svátosti Večeře Páně se stáváme s Kristem jakousi „spojenou nádobou,“ i když její úplné naplnění je (v časoprostorovém horizontu tohoto světa) teprve před námi. Jak sv. Jan píše ve svém prvním listu: „Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.“ (1J 3:2).

Martin Grombiřík ev. farář v Brně

Z HISTORIE DUCHOVNÍCH SPRÁVCŮ BOHDANEČSKÉ FARNOSTI

1.díl - P. Josef Bunk rozený Pražan

V jednom čísle jsme se zmiňovali o vzniku farnosti. Prvním farářem byl P. Jan Antonín Kilián, který odkázal farnosti též spoustu věcí. Byl pohřben v kostele a tenkrát to byl slavný pohřeb.

Tou smrtí uprázdněnou faru Bohdaneckou zpravoval bohdanecký kaplan p. Josef Bunk, který dne 13. července roku 1764 za faráře Bohdaneckého ustanoven a dosazen byl. Ačkoliv tento p. farář v Bohdanči od r. 1764 až do roku 1779- tedy plných 15 let v Bohdanči farářoval, nepozůstává po něm žádné paměti, ač fara Bohdanecká nově vystavena byla, přece jen po sprostou tak, že byl přinucen tento p. farář horní pokoje v té faře obývat a sobě připravit, neb to stojí vlastnoručně napsáno ve farních poznámkách.

Velkou zásluhu při faře Bohdanecké vyzískal sobě, že vedle fary na tak zvaném sadě, kde se malý rybníček nachází, založil zahradu- jak stromovku tak i květinovou a co nejhlavnější nechal vše na své peníze obehnat dřevěným plotem.

Roku 1779 byl farář bohdanecký po smrti p. děkana ledečského p. Josefa Neffka, který dne 7. ledna 1779 v Ledči zemřel a v kapli pohřben byl, povýšen a ustanoven za děkana ledečského. Po jeho odchodu na děkanství Ledecké farářem bohdaneckým se stal dosavadní starší ledečský kaplan a administrátor Josef Svoboda. O něm zas v příštím čísle.

Jana Laudátová

Letošní 1150. výročí misie soluňských bratří Cyrila a Metoděje

Oba bratři se narodili v Soluni v druhém nejvýznamnějším městě, kde se mluvilo slovanským nářečím, takže oběma bratrům byl tento jazyk známý. Pocházeli z vysoce postavené rodiny a dostalo se jim dobrého vzdělání. Svatí Konstatin (Cyril) a Metoděj, jsou známí rovněž jako Apoštolové Slovanů, nebo Slovanští věrozvěstové. Na Velkou Moravu je pozval kníže Rostislav a dorazili k nám v roce 863. Při své misii vytvořili písmo hlaholici a prosadili staroslověnštinu, jako služební jazyk.

Svatý Konstantin (Cyril), zvaný Filosof, protože vynikal učeností, byl mladším z obou bratrů, byl profesorem v Konstantinopoli, vytvořil spisovný jazyk a písmo – hlaholici. Toto písmo vynikalo přesností a krásou a ještě dnes vzbuzuje údiv nad svojí dokonalostí. T. Špidlík v článku Mgr. Petra Hudce k tomu poznamenává: „Zatímco jiné národy měly problém, jak dát duchovní výraz slovům vzatým z profánního prostředí, u nás je to v jistém slova smyslu vyřešeno od počátku. Naše první literatura byla totiž posvátná, ta světská se dostala ke slovu až později.“ Který národ kromě Slovanů se může pochlubit tím, že jeho písemná kultura začíná právě znamením kříže?

Konstantin, ale hlavně Metoděj rozvíjejí církevní strukturu na Moravě a jejich hlásání pro naše předky znamenalo opravdu radostnou zvěst. Naši předkové získali také Zákon s požadavky spravedlnosti, milosrdenství a humanity, dále liturgii v mateřském jazyce, což byl na svoji dobu opravdu převratný počin, protože v západní církvi se sloužila mše pouze latinsky, řecky, nebo hebrejsky. Metoděj pokřtil knížete Bořivoje na Velké Moravě, podle tradice na Velehradě - Veligradě, což byl významný přelom, knížecí dvůr jasně naznačil, kudy se ubírá jeho duchovní směřování, které přesahuje smrt. Konstantin a Metoděj byli nuceni odjet do Říma, kde u papeže obhajovali své úmysly. Na cestě tam, Konstantin vstoupil do kláštera, kde přijal jméno Cyril, v Římě onemocněl a také tam zemřel, před tím prosil Metoděje, aby se vrátil zpět a pokračoval v díle. Metoděj byl však při svém návratu zajat bavorskými biskupy, kteří spatřovali v jeho působení překážení dlouholetého úsilí a tři roky vězněn, o jeho propuštění se zasadil až papež. Po svém návratu našel Moravu uprostřed zvrátů a ani vztahy s knížetem Svatoplukem nebyly bez komplikací.

Po Metodějově smrti roku 885 došlo k vyhnání jeho žáků, někteří se uchýlili do Čech, jiní odešli mimo hranice Velké Moravy, zejména na Východ, což vedlo k rozšiřování učení, liturgie a kultury Cyrila a Metoděje u slovanských národů, proto jsou důležití také pro ně.

V čase moravské misie se schylovalo k definitivní roztržce uvnitř církve. Dílo Cyrila a Metoděje bylo pokusem smířit tyto dva, stále se od sebe vzdalující bloky. Doposud sjednocené křesťanstvo bylo později, v roce 1054 rozděleno na západní (katolickou) a východní (pravoslavnou) část.

Největším odkazem soluňských bratří je úsilí o dialog mezi Východem a Západem a Velehrad zůstává jeho trvalým symbolem a nositelem.

VZPOMÍNKA...

Koncem léta, nás zasáhla zpráva o náhlém úmrtí paní Marie Bělohlávkové, rozené Novákové, která pocházela z Nové Louky blízko Bohdanče a trvale žila v Praze.

Zemřela 20. srpna 2013 v nemocnici v Praze.

Každý rok od jara do konce října pobývala

v rodičovském domku se zahrádkou na Nové Louce. Vždy v neděli chodila do Bohdanče do kostela, pamatovat si ji můžeme ze třetí lavice vlevo, kde sedávala.

Paní Bělohlávková se také hodně angažovala pro bohdanečský kostel, asi před třemi lety iniciovala sbírku na koupi nových koberců do kostela, tyto koberce jsme také po vybrání příslušné částky koupili doprostřed lodi a pod boční oltáře, jezdila s námi na farní výlety, poradila, když bylo třeba. Vždy pomohla a přišla ochotně na brigádu, když se vyhlásil velký letní úklid kostela a také zapůjčila svůj silný lux. Hlavně ale poskytovala květiny pro květinovou výzdobu bohdanečského kostela a to jak nákupem na Velikonoce, nebo před „Dušičkami“, tak zejména pěstováním květin na zahrádce na Nové Louce.

Byla jednou z hlavních pěstitelk a dodavatelek řezaných sezónních květin do kostela v Bohdanči, její narcisky, tulipány, kosatce, karafiátky, pivoňky, kopretiny, růže, astry, cínie, kaly, gladioly, hortenzie, chryzantémy a lilie zdobily od jara až do zámrazu kostel spolu s květinami od dalších pěstitelk. Nikdy nezapomněla v neděli po mši upozornit: ...“budou tam zase květiny na příští týden...” Tato služba byla velmi výrazná – jednak tím, že darovala vždy dostatek květin a doplňovala a zásobovala kostel prakticky každý pátek, či sobotu, kdy jsem k ní pro květiny zajížděla, takže byly vždy čerstvé, dále pak tím, že od jara do podzimu prakticky nebylo nutné nakupovat květiny.

Ještě teď na podzim budou na její zahrádce k dispozici, po dohodě se synem paní Bělohlávkové, její cínie, než zmrznou, které letos vypěstovala pro výzdobu kostela a které jsou většinou aranžovány na obětní stůl spolu se zlatobýlem.

Usměvavou, aktivní a energickou paní budeme postrádat jak v kostele, tak v bohdanečské farnosti.

Vzpomínka na paní Marii Bělohlávkovou se konala v neděli, 15. září 2013, během mše svaté, v bohdanečském kostele, za účasti zarmoucené rodiny.

„Odpočinutí věčné dej jí, ó Pane a světlo věčné ať jí svítí, ať odpočívá ve svatém pokoji...”

A.H.

„Nepomíjející je radost mrtvých, kteří umírají spojeni ve víře s Pánem... Jsou zbaveni svých námah a odpočívají, neboť jejich skutky jdou s nimi.“

Bible, Zjevení 14,13

400. let od vydání posledního vydání Bible kralické **O výstavě biblí v Muzeu Štěpánovska v Trhovém Štěpánově**

V první polovině března roku 2013 uspořádalo Muzeum Štěpánovska výstavu biblí. Konala se při příležitosti 400. výročí posledního vydání Kralické bible. Bible aneb všecka svatá Písma Starého i Nového Zákona je jen jedna. Pokud má přívlastek, jde o název překladu nebo místa vydání. Kralickou bibli vydávala Jednota bratrská, která vznikla roku 1457 v Kunvaldu v Orlických horách. O pouhých 107 let později vyšel Nový Zákon v překladu Jana Blahoslava, vynikajícího učenice, kněze a pozdějšího biskupa Jednoty bratrské. V letech 1579 – 1593 byla vydána šestidílná bible, která byla poprvé přeložena přímo z původních jazyků – hebrejštiny a řečtiny. Předchozí české překlady vycházely z latinského překladu Vulgáty. Tomuto významnému výročí byl věnován článek Čtyřsté výročí Kralické bible v únorovém vydání našeho časopisu, který napsal ThDr. Jiří Lukl z Brna. Byl ředitelem České biblické společnosti v Praze.

Když začátkem listopadu roku 2006 končila zajímavá a úspěšná výstava biblí, kancionálů a zpěvníků duchovních písní, modlitebních knížek a další doprovodné literatury: biblické slovníky, konkordance, mapy, sborníky, fotografie, pronesl jsem, že se na další výstavě už nebudu podílet. Tehdy bylo vystaveno 177 exponátů, které zapůjčili většinou občané Trhového Štěpánova!

V létě minulého roku se na mne obrátil vedoucí Muzea Štěpánovska Mgr. Stanislav Kužel s otázkou, zda bych mohl znovu připravit podobnou výstavu. Na letošní rok připadlo 400. výročí posledního vydání Bible kralické a to byl důvod, proč jsem na jeho otázku reagoval kladně.

Výstava byla zahájena v sobotu 2. března 2013 vernisáží, na které promluvil bývalý dlouholetý předseda Rady Církve bratrské a Ekumenické rady církví v České republice ThDr. Pavel Černý, ThD. z Prahy.

Báseň vynikajícího znalce češtiny Pavla Eisnera recitovala Karolina Hejzlarová z Hulic, skladby starých mistrů přednesla na sólové housle Ester Kroupová ze Štěpánovské Lhoty.

Výstava trvala 14 dní a shlédlo ji přibližně 300 návštěvníků, většina z nich byla z jiných míst. Bylo mezi nimi i 7 kazatelů Církve bratrské a zejména žáci 6. – 9. třídy místní Základní školy.

Výstava představila řadu vzácných historických exponátů, například: Melantrichovu bibli z roku 1557, Bibli kralickou s rytinami neznámého autora, pravděpodobně jedno z vydání tzv. Hallské bible po roce 1722, Nový Zákon Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista s veškerými výklady pobožných a učených Bratří Českých z roku 1601 který byl vydán v roce 1875, Nový Zákon: Fotomechanický přetisk 2. vydání z roku 1568, z řečtiny přeložil Jan Blahoslav, biskup Jednoty bratrské.

Mezi exponáty byla i Biblia Sacra, tj. Biblí svatá aneb všecka Svatá Písma Starého i Nového Zákona dle původního vydání Kralického vydaná roku 1863, Skutky svatých apoštolů ve slepeckém Braillově písmu či Bible česká podle obecného latinského znění z roku 1857.

Melantrichova bible z roku 1557

Nechyběly překlady katolických překladatelů (Col, Petrů, Škrabal, Sýkora, Bogner, Kunický) ani další protestantské překlady, na příklad Zemanův překlad Žalmů a Žilkův překlad Nového Zákona.

Na výstavě byly představeny překrásné výtisky biblí, které vydala Česká biblická práce v Kutné Hoře ve válečných letech 1940 a 1942 a rovněž další edice v letech 1945 a 1948.

Návštěvníci výstavy si prohlédli i nejnovější české překlady vzniklé zcela nedávno. Prvním z nich byl v roce 1979 Český ekumenický překlad, na němž se podíleli zástupci evangelikálních církví, Církve československé husitské, Pravoslavné církve, ale rovněž překladatelé z katolické církve. Tento překlad byl později církevně schválen Františkem kardinálem Tomáškem i Miloslavem kardinálem Vlčkem, stejně tak i synodním seniorem Církve česko-bratrské evangelické Pavlem Smetanou.

Dalšími novými překlady jsou Bible B21 – Bible 21. století, Český studijní překlad s obsáhlými a podrobnými poznámkami – jsou to překlady protestantských církví.

Nejnovější a ve skutečnosti první katolický ucelený překlad od dob Svatováclavské bible, která vyšla v letech 1677 (Nový zákon), 1712 a 1715 (Starý zákon), je Jeruzalémská bible. Tato bible byla přeložena Františkem Xaverem Halasem a jeho manželkou Dagmar z francouzštiny a opatřena podrobnými překladatelskými a výkladovými poznámkami. Jeruzalémská se nazývá proto, že byla překládána a vydána učenci dominikánského řádu působícími v Jeruzalémě. Původní překlad vznikl velmi dlouho, stejně tak i český překlad, který byl uskutečňován z podnětu současného arcibiskupa pražského Dominika kardinála Duky.

Výtisky biblí byly zapůjčeny od soukromých majitelů: z Trhového Štěpánova 8 občanů, z Vlašimi 3, z Javorníka 1, Farní muzeum v Kondraci zapůjčilo 2 exempláře, sbor Církve bratrské v Trhovém Štěpánově zapůjčil 1 výtisk.

Doplňkem výstavy bylo 5 historických exemplářů misálů, což jsou liturgické knihy obsahující modlitby a biblická čtení užívaná při mši svaté. Jeden z exemplářů, který byl vydán roku 1690, byl náhodně objeven ve zdejší farnosti v roce 2006. Misály zapůjčila římskokatolická farnost z Trhového Štěpánova.

Celkem bylo vystaveno 103 různých tisků.

Scénář výstavy připravil Jaromír Vlček, na realizaci se výrazně podíleli Zdeňka Chvojková a Mgr. Stanislav Kužel.

Děkujeme všem, kteří výstavu navštívili a za jejich nevšední zájem. Mohli se seznámit s jazykovým skvostem, jímž i v současnosti zůstává překlad učených Bratří českých. Bible kralická se stala vzorem jazykové krásy na dlouhých 400 let a uchovala během habsburské nadvlády český jazyk v celém jeho bohatství.

To, že vznikaly a vznikají další novodobé překlady, je důkazem, že zájem o obsah a poselství bible je nejen stále živý, ale i dokladem, že krásný český jazyk se nadále vyvíjí. Nové překlady dávají porozumět i jazyku Bible kralické. Současná mladá generace znovu objevuje krásu Bible kralické, přestože má k dispozici několik velmi zdařilých překladů do současného českého jazyka.

Bible je zdrojem poznání Boha, ale i člověka. Obsahuje mnoho cenných a dosud platných ustanovení zejména právních, a je kupodivu přes svou starobylost moderní i aktuální. Bez Bible nelze porozumět mnoha výrazům, obratům a rčením, umění slovesnému, výtvarnému a dalším oblastem života. Žel, Bible byla v minulosti ničena a zatracována, posmívána, pálena, ale je stále nejvydávanejší knihou světa, kterou rozhodně stojí za to číst, studovat její obsah a porozumět současným problémům společnosti i tohoto světa.

Jaromír Vlček

Pozn. Mě velmi těší, že jsem se na tuto výstavu mohla v březnu také podívat a vidět všechny vzácnosti, o kterých je psáno v článku výše, stejně tak vyslechnout velmi poutavý výklad o Bibli – knize knih. Pan Vlček přijal také pozvání na naši první Noc kostelů v květnu, kde rovněž vyprávěl o Písmu svatém. Rádi bychom pana Vlčka ještě v budoucnu pozvali k nám do farnosti na besedu. Anna Holubová

Dožínková slavnost v Petrovicích I.

Dne 13. září 2013 od 16. hodin pořádalo AGRO PODLESÍ, a.s. & Zemědělské družstvo Červené Janovice za podpory MAS Lípa pro venkov, o. s. dožínkovou slavnost. Slavnost se konala v Petrovicích I. Součástí této slavnosti byla mše svatá s poděkováním za úrodu a žehnáním dožínkového věnce v kostele sv. Václava v Petrovicích I. Mši svatou celebrouval Mons. Josef Socha za přítomnosti našeho pana faráře Mgr. Stanislava Tomšíčka. Farníci i pořadatelé měli velkou radost, že je Mons. Josef Socha poctil svou návštěvou. Po mši svaté vystoupil Ing. František Nešpor, aby připomněl přítomným historii kostela sv. Václava, včetně jeho přestaveb a oprav. Ředitel AGRO PODLESÍ, a.s. a předseda ZD Červené Janovice Ing. Jan Procházka, Ph.D. poděkoval Mons. Josefu Sochovi za jeho návštěvu a celebrování mše svaté.

Program v kostele sv. Václava byl zakončen vystoupením skupiny SwingCheek.

(příspěvek nám poslal Ing. Jan Procházka, Ph.D.)

**Kopírování a tisk tohoto čísla zajistili tentokrát
nejmenovaní, Bohu známí dárci,
kterým patří poděkování za ochotu a laskavost.**

Velký letní úklid kostela – velké poděkování brigádníkům

Letošní velký úklid bohdanečského kostela se uskutečnil 29. srpna, do té doby bylo počasí proměnlivé, ale na tento den se udělalo znovu krásně a slunce zasvitlo opět svoji srpnovou hřejivostí. Ráno v 9. hodin, kdy byl sraz u kostela se sešli brigádníci, zejména z řad starších farníků (mladší asi nemají odvalu... ☺) a jednou z prvních věcí, která se udělala, bylo odklizení

odložených sklápěcích sedaček z kostela a také odvezení starého harmonia do společenské místnosti bohdanečské fary. Poté se již, jako vždy, vynosily všechny koberce, sedáky z lavic ven a začalo gruntování – leštil se nábytek, lavice, sklo, lustry, sochy, obrazy, oltáře, dveře, svícný, ambon, kazatelna, myla se dřevěná podlaha v lavicích, také podlaha v sakristii a v kostele, ometly se pavučiny, koberce a sedáky byly vysány, s touto činností se končilo kolem 13. hodiny. Nestihli jsme již uklidit prostory kolem varhan, pouze paní Kopecká smetla podlahu a schody na věž umyla malá brigádnice z řad nefarníků – Pěťa Szücsová.

Po jedné hodině odpoledne už pan kostelník nanosil vše do kostela, a protože podlahy byly ještě vlhké, odložily se koberce a sedáky přechodně na lavice. V sobotu se pak vše uložilo na svá místa.

Prostory kostelíka se vyvětraly, provzdušnily a vyčistily. Takovýto úklid „na mokro“ je možný pouze v letním čase, kdy je výsušný vzduch a kamenné a vlhké prostory kostela mohou do podzimu a zimy vyschnout. Jinak se kostel průběžně uklízí, ale pouze „na sucho“ stírá se prach, zametá a luxuje.

Přestože byla zpráva o brigádě v kostele čtena v ohláškách pro všechny farníky, tak přišli zejména ti starší a „skalní“, kteří uklízeli všechny prostory kostela nejen pro sebe, ale i pro ostatní věřící a farníky. Věříme, že mladší farnice se příště přidají rovněž, když projevíly při ohláškách zájem a prozatím uklidí alespoň prostory u varhan a schody na kůr. Poděkování

za ochotu, pomoc a čas tedy patří: paní Martě Stehlíkové z Kotoučova, paní Miladě Kopecké z Kotoučova, paní Rokosové ze Šlechtína, panu kostelníkovi Josefu Holubovi, Anně Holubové, panu Pavlovi Píchovi, dále malé Pěťě Szücsově z Bohdanče, paní Libuši Vajglové a paní Marii Hlavové z Prostřední Vsi, která pomáhala stěhovat lavice, také paní Čaloudové za vyprání malých krajkových deček na stojánky pod sochy

a na kazatelnu, všechny další ubrusy, dečky, krajkové ubrusky a roucha prala, škrobila a žehlila 14. dní předem Anna Holubová.

Tak jako jiné prostory, kde se lidé schází, se běžně uklízí, tak je nutné uklízet i prostory kostelů a farních místností, kam nechodí jen věřící, ale navštěvují je turisté, případně občané a jsou vizitkou celé farnosti.

Jako stánek Boží je třeba je udržovat v pořádku, zachovávat důstojnost a posvátnost místa, což plyne taktéž Písma svatého.

A.H.

VZHŮRU KE HVĚZDÁM - pozvánka

Dovolujeme si vás pozvat na představení nově vydané knihy **Vzhůru ke hvězdám** autorky Evy Novákové – Plevové, která se uskuteční v neděli, **10. listopadu odpoledne, v Bohdanči**. Místo a čas konání prezentace, budou včas předem upřesněny – informace pak naleznete na letáčcích, které budou rozvěšeny po okolí, na internetových stránkách bohdanečské farnosti a Obecní knihovny Bohdaneč.

Tato publikace zavede čtenáře do historie a tajů věží, věžiček v okolí Ledče nad Sázavou, nalezneme v ní také naše místo – hned úvodem je stať věnovaná Bohdanči a jejímu kostelu Zvěstování Páně, také Pertolticím s kostelem svatého Jiří, Chřenovicím a kostelu svatého Václava, dále v ní nalezneme Leděč nad Sázavou, Kožlí, Hněvkovice, Světlou nad Sázavou, Krucemburk, Číhošť, Sačany a další místa Vysočiny.

Přivítat budeme moci také autorku knihy, která nám poví něco o jejím vzniku a program doprovodí krátké hudební vystoupení.

Kniha je velmi krásně zpracovaná, na kvalitním papíře a mohla by být i vhodným dárkem. Budete mít možnost, si ji v případě zájmu, zakoupit na místě.

Všichni jste srdečně zváni na prezentaci nové knihy o Bohdanči a našem okolí!

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

☞ Obecní knihovna bude otevřena pro veřejnost během října. V létě, koncem července se opět podařilo zorganizovat již čtvrtý ročník akce pro velké i malé malíře Malování na chodníku, letos jsme vymalovali parkoviště hotelu Agnes. Děti a doprovodu přišlo asi 30 a všichni dostali za svá dílka po zásluze lízátko a k osvěžení mošt od firmy Zelená Bohdaneč. Věříme, že za rok, se nám podaří opět tuto letní akci v Bohdanči zorganizovat.

☞ Obecní knihovna Bohdaneč měla letos také své zastoupení na celorepublikové knihovnické akci, Knihovnický happening, která se konala 20. září v Kolíně. Program byl pro všechny velmi pestrý, prohlídka města a slavnostní průvod, soutěže, sdílení zkušeností a také prezentace vlastní knihovny. Rovněž naše knihovna měla připravenou pro tuto akci prezentaci nejen bohdanečské knihovny, ale také Bohdanče, jejích památek, či zajímavostí a také blízkého okolí včetně Tasic a tamní sklárny. Připravené prezentace běžely po celý den v kolínské knihovně a všichni se tak mohli podívat, co v které knihovně mají zajímavého.

Anna Holubová, knihovnice

VELKÁ GRATULACE !!!

S radostí vám oznamujeme, že dne 26. 9. 2013 byl do úřadu opata kanonie premontstrátského kláštera v Želivě zvolen páter

PhDr. ThLic. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem.

Po volbě prohlásil, že jeho opatským programem bude budování komunity a otevření kláštera pro novou evangelizaci. Klíčovým slovem jeho opatského hesla je milosrdenství, na které je tento svět chudý.

My si pátera PhDr. ThLic. Jáchyma Jaroslava Šimka OPraem pamatujeme také z Bohdanče, kdy u nás dvakrát zastupoval P. Tomšíčka, loni o Vánocích a letos v srpnu.

Připojujeme se tedy ke gratulaci a přejeme doktoru Šimkovi hodně zdraví a hojnost Boží přízně v nové pozici a posíláme srdečné pozdravy z bohदानěčské farnosti. Věříme také, že ho opět budeme moci někdy přivítat zde v Bohdanči!

ZPRÁVA O PRACOVNÍ ČINNOSTI ZA ROK 2012

Rádi bychom vám se zpožděním, ještě předložili zprávu o pracovní činnosti za loňský rok 2012, obvykle ji dáváme do prvního čísla v každém novém roce, letos jsme to nestihli, protože zpráva nebyla úplná – chyběly zejména informace z bohदानěčské matriky (úmrť, křtiny, svatby) a pak také informace o hospodaření (pohyb financí na účtu – příjmy, výdaje, zůstatek na účtu, elektřina, příjmy z nájemného atd). Tyto informace o hospodaření v minulosti poskytl náš předchozí duchovní správce Mgr. Pavlas a to jak farní radě, tak ke zveřejnění. Letošní zpráva je neúplná, neměnila se výše nájemného za byt na faře a les v Třebětíně. Jinak jsou zde uvedeny všechny akce, které se v naší farnosti udály a které byly průběžně v loňském roce zaznamenány.

❖ FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2012:

na pokladně je Kč

na běžném účtu je Kč

Příjmy činily

Nájemné – 1.146 Kč (146 Kč - nájem z lesa v Třebětíně; 1000 Kč - z pronájmu bytu na faře v Bohdanči)

Sbírky v kostele – Kč

Příjmy na církevní úkony – Kč

Dary na opravu kostela – Kč

Příspěvek z Biskupství Fond solidarity - Kč

Příspěvek z Ministerstva kultury – Kč

Příspěvky obecních úřadů na opravy – Kč

Dotace, půjčky - Kč

Výdaje činily:

Bohoslužebné – Kč

Elektrika a režijní – Kč

Oprava kostelů – Kč

Odeslané sbírky na Biskupství a do Fondu solidarity do Hradce Králové – Kč

Daň z nemovitosti – Kč

Ostatní výdaje – Kč

PRACOVNÍ ČINNOST 2012:

- v lednu proběhla v Bohdanči Tříkrálová sbírka (asistent Anna Holubová, tři králové – Michal Tůma, Tomáš Hlava, Vojta Szucs), částku 500 Kč použijeme zde v Bohdanči
- v lednu se členka farní rady zúčastnila setkání ekonomických farních rad na Biskupství v Hradci Králové
- v březnu přibyla do sakristie v Bohdanči nová skříň na ministrantské rochet, kterou zhotovila firma Vajgl
- v sobotu, 12. května 2012 se zde uskutečnila bohoslužba slova, kterou vedl bohदानecký rodák Th et Ph Mgr. Karel Pompe, emeritní profesor, k počtě Jana Nepomuckého, o týden později navštívil naši farnost generální vikář a papežský prelát Mons. Mgr. Josef Socha, který posvětil dvě zrekonstruované dřevěné sochy Jana Nepomuckého
- o svátku Nejsvětější Trojice zde proběhla slavnost prvního svatého přijímání
- o svátku Nejsvětější Trojice, 2. června 2012, se uskutečnil v kostele v Bohdanči velký koncert duchovní hudby W. A. Mozarta, Exsultate Jubilate a Korunovační Mše v podání pěveckého sboru Radhost z Hostivaře, Collegia chrámových hudebníků, s dirigentem Františkem Štěrbákem, který navštívilo více jak 100 návštěvníků
- v srpnu se opět uskutečnil generální úklid vnitřku kostela v Bohdanči zejména díky ochotným brigádníkům (paní Stehlíkové, paní Rokosové, paní Kopecké, Holubové, Mlčochové a kostelníkovi Holubovi)
- začátkem září se rovněž uklízela farní a společenská místnost na faře (brigádnice - Mudrochová, Mlčochová, Holubová)
- v sobotu, 8. září 2012 proběhlo v Bělé setkání rodáků Obce Bělá, součástí byla i Mše svatá a znovuvysvěcení kaple po rekonstrukci za účasti duchovního P. A. Pavlase
- farnost uspořádala pouť - výlet na Zelenou Horu u Žďáru n/S a do skanzenu Veselý kopec
- v září bylo opět natřeno 7 křížků v našem okolí, díky paní Ž. Tvrdíkové a paní Pajerové
- začátkem září se sešli s otcem Pavlasem dospělí k poprázdňinovému setkávání dospělých na faře, scházet se začaly také děti k pravidelným úterním duchovním schůzkám na faře
- v září jsme obdrželi amatérský film o Bohdanči od pana Stanislava Röslera z Prahy a souhlas k jeho zveřejnění na internetových stránkách farnosti
- v září jsme zveřejnili se souhlasem autora Mgr. Sklenáře z Vlašimi, odkaz na internetové náboženství pro dospělé na našich internetových stránkách farnosti
- v září, v rámci akce Pochod okolo Bohdanče, byly turistům otevřeny naše kostely
- koncem září byl odvolán z našich farností duchovní správce P. Antonín Pavlas a farníci se s ním rozloučili během mše a předali mu dárky a finanční hotovost
- začátkem října zde proběhlo duchovní pásmo K počtě svatého Václava s Alfrédem Strejčkem a varhaníkem Václavem Uhlířem
- o Havelském posvícení zde proběhla opět slavnost Poděkování za úrodu, výstavku před obětním stolem zajistily a naaranžovaly opět farnice (Píchová, Mudrochová, Holubová, Kopecká, Dvořáková, Laudátovi)

- začátkem října k nám nastoupil nový duchovní správce P. Stanislav Tomšíček, farnost ho přivítala také dárky
- v říjnu zde začaly pravidelné mše svaté každou středu odpoledne od 17.00
- začátkem listopadu začala rekonstrukce společenské místnosti na faře
- o první adventní neděli proběhlo žehnání adventních věnců
- do naší výbavy přibylo nové fialové antependium – roucho na hlavní oltář, které ušila a darovala paní Marta Tvrdíková (rozená Stehlíková)
- v prosinci, o třetí adventní neděli proběhlo již třetí adventní posezení farníků a pana faráře, tentokrát v bývalé restauraci u Franců
- Štědrovečerní bohoslužbu slova měl zde v Bohdanči opět Th et Ph Mgr. Karel Pompe, emeritní profesor, který zastoupil pana faráře
- v prosinci, o svátku svatého Štěpána, se uskutečnil v kostele v Bohdanči tradiční vánoční koncert Česká Mše vánoční Jakuba Jana Ryby - Hej mistře, v podání smíšeného pěveckého sboru a Collegia chrámových muzikantů, s dirigentem Františkem Šterbákem, úspěšný koncert se uskutečnil díky částečné finanční podpoře Obce Bohdaneč, vystoupení navštívilo 90-100 návštěvníků
- během roku se sešla pětkrát farní rada na svých jednáních.
- koncem roku proběhly 2x volby do nové farní rady na další 4 roky
- 29. prosince proběhl v Bohdanči koncert Žestového kvarteta
- v neděli, 30. prosince zde sloužil mši svatou P. PhDr. ThLic. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem – duchovní ze Želiva, který zastoupil našeho pana faráře Tomšíčka
- během roku vyšla opět další čtyři čísla farního Zpravodaje.

!!! CÍRKEVNÍ RESTITUCE V BOHDANČI !!!

Do konce roku 2013 si musí každá farnost podat žádost o své církevní restituce – tzn. lesy, polnosti, louky, budovy, také o další majetek atd. Po uplynutí tohoto termínu již nebude možnost zpětně podat žádost. Také naše bohdanečská farnost si může zažádat o navrácení majetku (např. zde máme 10 ha lesa, pole atd), ze kterého by mohla v budoucnu vyžít, kterým by mohla disponovat, např. ho pronajímat a z peněz hradit nutné poplatky (elektřinu, pojištění, daně, opravy a další výdaje), tak jak je to již běžné v jiných farnostech. Nedělní sbírky tyto nutné platby za čas nepokryjí. Zažádat musí duchovní správce ve spolupráci s členy farní rady a také farníky, tak věříme, že se včas sejde bohdanečská farní rada a věřící a že si o svůj majetek co nejdříve zažádáme!

☞ INFORMACE ☞

- ☞ 19.10. v 16.00 je v Bělé v kapli sv. Jana Nepomuckého posvícenská mše svatá
- ☞ 27.10. nebude pravidelná nedělní mše svatá v Bohdanči, ale bude v Třebětíně, kde mají posvícení
- ☞ rozpis vašich nedělních bohoslužeb - intencí pro příští rok se bude připravovat podle plánovaných odsloužených bohoslužeb v jednotlivých kostelích (Bohdaneč, Třebětín, Michalovice) v roce 2014.

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde před Vánocemi, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, náklady na výtisk jednoho čísla činí 8-10 korun a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu -kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Plánované akce:

- ☞ **19.10. v 16.00 proběhne posvícenská Mše svatá** v kapli svatého Jana Nepomuckého v Bělé
- ☞ **20.10. během mše svaté bude poděkování za úrodu** – v bohdonečském farním kostele Zvěstování Páně o havelském posvícení
- ☞ **10.11. odpoledne v Bohdanči, bude představena nová kniha Vzhůru ke hvězdám** o věžích a věžičkách kostelů tohoto kraje
- ☞ **žehnání adventních věnců v Bohdanči**
- ☞ **adventní setkání v Bohdanči na faře** – více informací bude včas zveřejněno
- ☞ **vánoční koncert – Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby**, ve stejném složení, jako každý rok, by se měla uskutečnit v bohdonečském kostele, 26.12., čas bude ještě upřesněn a více informací bude na letácích, v ohláškách, na webových stránkách a v následujícím čísle farního Zpravodaje

Proběhlo:

- ☞ **velký letní úklid farního kostela v Bohdanči** – poděkování patří všem brigádníkům, kteří si udělali čas!
- ☞ **Mše svatá v kapli v Bělé a svěcení nového dřevěného oltáře**

Z okolních farností

- ☞ **v neděli, 22. září 2013 navštívil sousední Farnost - děkanství v Ledči nad Sázavou Mons. Judr. Ing. Jan Vokál, Ju.D., biskup královéhradecký**, který tam sloužil Mši svatou společně s tamním duchovním, doktorem Bártou, někteří naši farníci se této slavnosti také zúčastnili, protože tuto neděli nebyla v Bohdanči mše svatá.

Ř í j e n

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
6.10.	27. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Hlavovy, jejich rodiče, manžele Uhrovy a snachu Vlastu
13.10.	28. neděle v mezidobí Posvícení v Prostřední Vsi	za Bohuslava a Emilii Laudátovy, za Antonína a Marii Chudobovy, za Antonína Klápu
20.10.	29. neděle v mezidobí Havelské posvícení v Bohdanči, v Bělé	za Marii Franclovou, Marii Veselou a rodinu Johanesoivu
27.10.	30. neděle v mezidobí, Slavnost Všeoh svatých Posvícení v Řeplicích Mše svatá v Bohdanči není, je v Třebě.	za Václava Tvrdíka, rodiče a sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syny Karla a Josefa, za snachu Karlu, za rodiče Svobodovy, Vajglový, Hromasovy, za manžele Proňkovy

L i s t o p a d

3.11.	31. neděle v mezidobí, Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, Posvícení ve Šlechtíně	za rodinu Cengerovu a Rajcovu, za rodinu Johanesoivu a Josefa Vohnického
10.11.	32. neděle v mezidobí, Posvícení v Kotoučově a Třebětíně	za Františka Trpišovského, jeho rodiče a rodiče Kohoutkovy
17.11.	33. neděle v mezidobí Martinské posvícení v Tasicích	za Františka Brůnu, jeho rodiče a Žofii Studničkovou
24.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – konec církevního roku	za Josefa a Františku Vsetečkovy, rodiče a sourozence a rodinu Novákovu

P r o s i n e c

1.12.	1. neděle adventní – začátek církevního roku	za Josefa a Boženu Musilovy, rodiče a sourozence, vnuka Martina, rodinu Flekalovu, za Vladimíra Bendu
8.12.	2. neděle adventní	za Josefa a Anežku Hatákovy, rodiče a sourozence, za Ladislava Kadlece, jeho rodiče a za rodinu Brodilovu
15.12.	3. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za tři syny a dceru, za Františka a Annu Kakáčkovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za dva syny a dceru
22.12.	4. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, dceru Vlastu, za rodinu Hlavovu, Tvrdíkovu a Malinovu
24.12.	Štědrý den	za farníky a děti ve farnosti
25.12.	Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční	za Františka a Marii Veletovy, rodiče, bratra Oldřicha, jeho manželku, za rodinu Čermákovu, Karlovu, za Barboru Bačkovskou, Hedy a Josefa Karlový, Marii a Františka Klečákovy a bratra Josefa
26.12.	Svátek Sv. Štěpána	za Marii a Jana Prchalovy, jejich rodiče a zetě Miloslava

29.12.	Svátek Sv. Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa	za bohdanečskou farnost
31.12.	Silvestr, konec roku	za kněžská a řeholní povolání A.H. 2012

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Stanislav Tomšíček
 Mobil: +420 732 513 972
 Telefon: +420 327 591 170
 E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com
www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**
 Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**
 Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	17.00 Mše svatá a duchovní setkávání pro dospělé na faře	Bohdaneč
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Třebětín
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Stanislav Tomšíček

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz